

(S)

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „BY“ 2019-01-09 SKUNDO**

2019 m. kovo 8 d. Nr. S-40 (7-8/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Evaldo Raistensko
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovams
mokesčių administratoriaus atstovams

Ramutei Matkevičienei

2019 m. vasario 5 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „BY“ (toliau – Pareiškėja, Bendrovė) 2018-01-09 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) sprendimo (2018-12-12 raštas Nr.(20.21-06)RMA-23239) (toliau – sprendimas), n u s t a t ė:

Inspekcija, vykdydama Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) 2018 m. spalio 19 d. sprendimą Nr. S-178 (7-161/2018), Pareiškėjos 2018-06-27 prašymą sumokėti palūkanas už laiku negrąžintą pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skirtumą išnagrinėjo iš naujo.

Palūkanos Bendrovės naudai paskaičiuotos už laikotarpį nuo 2011-10-22 iki 2013-07-25 nuo 939567,00 Lt (272117,41 EUR) PVM skirtumo, susidariusio už laikotarpį nuo 2011-05-01 iki 2011-05-31, įvertinus atliktus PVM skirtumo įskaitymus mokėtinoms prievolėms padengti. Bendrovės naudai apskaičiuota 24793,31 EUR palūkanų suma.

Dėl sumos, nuo kurios skaičiuojamos palūkanos.

Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja 2011-06-27 pateikė 2011 m. gegužės mėnesio PVM deklaraciją, kurioje deklaravo 983019,00 Lt (284701,98 Eur) grąžintino iš biudžeto PVM.

2011-08-25 Bendrovė pateikė 2011 m. liepos mėnesio PVM deklaraciją, kurioje deklaravo mokėtiną 43452,00 Lt (12584,57 EUR) PVM sumą, kurią turėjo sumokėti iki 2011-08-25. Tą dieną Bendrovės Mokesčių permokų sąskaitoje buvo apskaitomos 83742,88 Lt (24253,61 Eur) permokos, susidariusios 2011-07-19 ir 2011-08-22 bei Mokesčio skirtumo sąskaitoje buvo apskaitomas 983019,00 Lt (284701, 98 Eur) PVM skirtumas, kurio susidarymo data 2011-06-01.

Inspekcija, vadovaudamasi Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-12-20 įsakymu Nr. VA-193 (toliau – Taisyklės Nr. VA-193) III skyriaus 16, 17 ir 20 punktų nuostatomis, PVM prievolę automatiškai padengė iš anksčiausiai susidariusio PVM skirtumo, todėl Prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas lėšas FR0781 pateikimo dieną, t. y. 2011-09-21, Bendrovės Mokesčio skirtumo sąskaitoje buvo apskaitoma ne prašoma grąžinti 983019,00 Lt (284701,98 Eur) PVM skirtumo suma, bet mažesnė, t. y. 939567,00 Lt (272117,41 Eur) suma. Inspekcija konstatavo, kad galiojančiuose norminiuose aktuose nėra numatyta, kad būtų taikoma kitokia permokų ir (arba) mokesčio skirtumo įskaitymo tvarka numatant, kad mokesčių mokėtojas gali teikti prašymą dėl permokų ir (arba) skirtumo grąžinimo arba įskaityti sumokėtas įmokas kitokia, nei numatyta, įskaitymo tvarka atsižvelgiant į mokesčio mokėtojo tuo pačiu įmokos kodu sumokėtas sumas.

Dėl įskaitymų ir Bendrovės mokėjimų.

Inspekcija nurodė, kad jos 2011-10-26 pranešime apie atliktą mokestinį tyrimą Bendrovei buvo pasiūlyta pateikti patikslintą 2011 m. gegužės mėnesio PVM deklaraciją. Tokiu būdu, Bendrovė buvo informuota, kad PVM skirtumas grąžintas nebus.

Inspekcija, vadovaudamasi Taisyklių III skyriaus 16, 17 ir 20 punktų nuostatomis, laikotarpiu nuo 2011-09-21 (Prašymo pateikimo dienos) iki 2013-07-25 Inspekcijos MAIS programinėmis priemonėmis Bendrovės deklaruotoms mokėtinoms PVM prievolėms dengti automatiškai įskaitė visą Bendrovės PVM skirtumo, susidariusio laikotarpiu nuo 2011-05-01 iki 2011-05-31, sumą. Inspekcija nurodė, kad informacija apie įmokų, permokų bei mokesčių skirtumo automatinį įskaitymą mokesčių mokėtojams yra pateikiama per autorizuotų elektroninių paslaugų sistemą MANO VMI (toliau – MANO VMI), iki jos sukūrimo buvo pateikiama per elektroninę deklaravimo sistemą (EDS). Inspekcija pažymėjo, kad Bendrovė naudojami šių sistemų paslaugomis, dažnai derino mokestinių prievolių likučius, tačiau Inspekcijos atliktų PVM skirtumo įskaitymų mokėtinoms prievolėms dengti neskundė.

Inspekcija konstatavo, kad Bendrovė Valstybinės mokesčių inspekcijos administruojamų deklaruojamų mokesčių, mokamų vienu įmokos kodu mokėjo į biudžetą įmokas. Šiuo įmokos kodu mokamas ne tik PVM, bet ir kiti mokesčiai (pelno mokestis, mokestis už aplinkos teršimą ir kt.). Mokesčių mokėtojas neturi galimybės pasirinkti, kurio konkretaus mokesčio prievolės padengs Valstybinės mokesčių inspekcijos administruojamų deklaruojamų mokesčių, mokamų vienu įmokos kodu sumokėta įmoka, o Inspekcijai nėra privaloma (nėra galimybių) nustatyti, kurį mokestį pasirinktinai mokesčių mokėtojas sumoka ar nori padengti tam tikrą prievolę. Sumokėtų sumų ir (arba) mokesčio skirtumo įskaitymas yra vykdomas Taisyklėse patvirtinta tvarka, kuri yra privaloma vykdyti mokesčių administratoriui ir mokesčių mokėtojui. Modeliuojant situaciją, kuri būtų susidariusi sustabdžius PVM skirtumo įskaitymą, buvo atvejų, kai deklaruotų mokėtinų PVM prievolių dydžio įmokas bendruoju įmokos kodu Bendrovė sumokėjo vėliau, nei paskutinę mokėtinų PVM prievolių sumokėjimo dieną arba sumokėjo mažesnę sumą, nei buvo deklaruota mokėtino PVM prievolė. Pvz., Bendrovei pagal 2012 m. balandžio mėnesio PVM deklaraciją suformuota mokėtina 43134,00 Lt (12492,47 Eur) PVM prievolė, kurios sumokėjimo terminas iki 2012-05-25, o tokio paties dydžio įmoką sumokėjo tik 2012-06-08. Bendrovei

pagal 2011 m. lapkričio mėnesio PVM deklaraciją suformuota mokėtina 42380,00 Lt (12274,10 Eur) PVM prievolė, kurios sumokėjimo terminas iki 2011-12-27, Bendrovė 2011-12-20 sumokėjo tik 30000,00 Lt (8688,60 Eur).

Inspekcija pažymėjo, kad paminėtais atvejais nepadengus mokėtinų PVM prievolių iš PVM skirtumo, susidariusio už laikotarpį nuo 2011-05-01 iki 2011-05-31, sumos, Bendrovei galėjo būti skaičiuojami delspinigiai, todėl Bendrovė išvengė žalos, susijusios su už laiku nesumokėtų mokesčių delspinigių skaičiavimu, išieškojimo vykdymu, skolingumo vertinimu.

Inspekcija nuodo, kad nors Bendrovė žinojo, kad iš prašomo grąžinti PVM skirtumo yra vykdomi įskaitymai, mokėjo einamuosius mokesčius, siekdama sumažinti galimą nuo patikrinimo aktu už atitinkamą laikotarpį priskaičiuotos PVM sumos delspinigių mokėjimo riziką.

Dėl permokos grąžinimo.

Inspekcija nurodo, kad Bendrovė per MANO VMI 2018-06-07 pateikė prašymą, kuriuo informavo apie Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. gegužės 23 d. nutartimi byloje Nr. eA-846-556/2018 užbaigtą mokestinį ginčą dėl PVM permokos egzistavimo ir prašė grąžinti 284701,98 Eur (983019,00 Lt) PVM permoką. Kadangi PVM skirtumas Taisyklių nustatyta tvarka jau buvo įskaitytas Bendrovės deklaruotoms mokėtinoms prievolėms padengti, atsižvelgus į Bendrovės sumokėtas įmokas ir realiai iki šio prašymo įvertinimo Bendrovės mokesčių mokėtojo kortelėje apskaitomą susidariusią permoką, 2018-06-26 į Bendrovės atsiskaitomąją sąskaitą grąžinta 284701,98 Eur (983019,00 Lt) į Mokesčių permokų sąskaitą perkeltų nepanaudotų Bendrovės 2016–2018 metų laikotarpio įmokų.

Inspekcija, iš naujo išnagrinėjusi Bendrovės 2018-06-27 prašymą sumokėti palūkanas už laiku negrąžintą PVM skirtumą, Bendrovės naudai apskaičiavo 24793,31 EUR palūkanų (detalūs duomenys pateikti pridedamoje lentelėje). Į Bendrovės sąskaitą Inspekcija 2018-07-26 pervadė 2521,06 Eur palūkanų. Likusią 22272,25 Eur apskaičiuotų palūkanų sumą Inspekcija nusprendė pervesti į Bendrovės sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) AB SEB banke.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos apskaičiuota ir sprendime nurodyta palūkanų suma. Pareiškėjos nuomone, palūkanų suma nuo Bendrovei laiku negrąžintos PVM permokos sudaro 208317,89 Eur, o ne 24793,31 Eur, kaip nurodo Inspekcija.

Pareiškėja nurodo, kad Komisija, atsižvelgdama į aplinkybes, dėl kurių kilo ginčas tarp Bendrovės ir Inspekcijos, išsprendė tarp šalių kilusį ginčą ir aiškiai suformulavo tokias palūkanų Bendrovei už laiku negrąžintą PVM permoką skaičiavimo taisykles.

Komisija taip pat nurodė, kad Inspekcija, iš naujo nagrinėdama Bendrovės prašymą, turėtų atsižvelgti į šiame sprendime išdėstytus argumentus, teisės aktų nuostatas, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismo) ir LVAT praktiką ir aiškiai nurodyti sprendimo priėmimo teisinį pagrindą ir aplinkybes, susijusias su faktiniais apskaitos duomenimis.

Bendrovės nuomone, toks Komisijos sprendimas atitinka tiek Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) nuostatas, tiek 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, tiek su šiuo klausimu susijusią Teisingumo Teismo praktiką. Su šiuo sprendimu Bendrovė sutinka ir jo neginčijo. J. D. sprendimo neginčijo ir Inspekcija, tačiau apskaičiavimus atliko ne pagal visas Komisijos suformuluotas palūkanų skaičiavimo Bendrovei už ne laiku grąžintą PVM permoką taisykles, nesilaikant teisės aktų reikalavimų, neatsižvelgiant į minėtą Teisingumo Teismo praktiką.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija perskaičiavimo metu atsižvelgė tik į vieną iš keturių Komisijos suformuluotų taisyklių – palūkanų skaičiavimo pradžią Inspekcija laikė 31-ąją

dieną po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos. Kitomis Komisijos suformuluotomis išvadomis Inspekcija nesivadovavo ir priešingai, nei savo sprendime suformulavo Komisija: 1) palūkanų skaičiavimo pabaiga laikė ne galutinę permokos įskaitymą ar grąžinimą, o tarpinius įskaitymo veiksmus; 2) atlikdama skaičiavimus, nevertino Bendrovė atliktų PVM mokėjimų, kurie nebuvo panaudoti prievolėms padengti dėl atliktų įskaitymų iš PVM permokos; 3) palūkanų neskaičiavo už visus tuos laikotarpius, kuriais Bendrovei nebūtų buvę skaičiuojami delspinigiai.

Pareiškėjos teigimu, toks palūkanų skaičiavimas prieštarauja tiek Komisijos sprendimui, tiek Teisingumo Teismo praktikai bei faktinei situacijai.

Pareiškėja nurodo, kad Teisingumo Teismas 2018-02-28 sprendime byloje Nr. C-387/16, kuriuo vadovavosi tiek Inspekcija, tiek Komisija, 22 punkte nurodyta, kad nors PVM direktyvos 183 straipsnyje numatytos teisės į PVM skirtumo grąžinimą įgyvendinimas iš esmės priskiriamas valstybių narių procesiniam savarankiškumui, šis savarankiškumas ribojamas proporcingumo ir veiksmingumo principų (žr., pvz., *Teisingumo Teismo 2011-05-12 sprendimą byloje C-107/10; 2012-07-19 sprendimą byloje C-591/10, 2013-10-24 sprendimą byloje C-431/12*). Taip pat pažymima (24 ir 25 punktai), kad kai apmokestinamajam asmeniui PVM skirtumas grąžinamas ne per protingą terminą, pagal PVM sistemos neutralumo principą reikalaujama, kad taip apmokestinamojo asmens patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma būtų atlyginti sumokant palūkanas. Nesant Europos Sąjungos teisės aktų PVM srityje, kiekviena valstybė narė savo vidaus teisės sistemoje turi numatyti sąlygas, kuriomis šios palūkanos turi būti mokamos, be kita ko, šių palūkanų normą ir apskaičiavimo būdą, bet laikantis mokesčių neutralumo principo (žr., pvz., *Teisingumo Teismo 2011-05-12 sprendimą byloje C-107/10; 2012-07-19 sprendimą byloje C-591/10, 2013-10-24 sprendimą byloje C-431/12*).

Pareiškėja teigia, kad permokos grąžinimo tvarka negali pažeisti PVM sistemos neutralumo principo ir būtent taip, kad apmokestinamajam asmeniui tektų visa ar dalis šio mokesčio naštos. Teisingumo Teismas nuosekliai laikosi pozicijos, kad visų pirma, tokia tvarka turi sudaryti apmokestinamajam asmeniui protingas sąlygas susigrąžinti visą dėl PVM skirtumo atsiradusį mokesčio kreditą, o tai reiškia, kad skirtumas turi būti sugrąžintas per protingą laikotarpį pinigais arba kitu atitinkamu būdu ir kad pasirinkta skirtumo grąžinimo forma bet kuriuo atveju neturi sukelti finansinės rizikos mokesčių mokėtojui (žr., pvz., *Teisingumo Teismo 2011-11-12 sprendimą byloje Nr. C-107/10 ir 2017-07-06 sprendimą byloje Nr. C-254/16*).

Pareiškėja nurodo, kad Teisingumo Teismo 2013-10-24 sprendime byloje C-431/12 23 ir 24 punktuose nurodyta, kad kai apmokestinamajam asmeniui PVM skirtumas grąžinamas ne per protingą terminą, pagal PVM neutralumo principą reikalaujama, kad taip apmokestinamojo asmens patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama suma būtų atlyginti sumokant palūkanas už vėlavimą (žr., pvz., *Teisingumo Teismo 2011-11-12 sprendimą byloje Nr. C-107/10*).

Pareiškėja pažymi, kad Teisingumo Teismo 2018-02-28 sprendime byloje C-387/16 aiškiai nurodė, kad pagal PVM direktyvos 183 straipsnį, atsižvelgiant į mokesčių neutralumo principą, draudžiama mažinti paprastai pagal nacionalinę teisę mokamų palūkanų sumą už laiku negrąžintą PVM skirtumą atsižvelgus į kitas nei paties apmokestinamojo asmens veiksmais nulemtas aplinkybes.

Apibendrindama aukščiau išdėstytas nuostatas, Pareiškėja pažymi, kad permokos grąžinimo tvarka negali pažeisti PVM sistemos neutralumo principo, pasirinkta grąžinimo forma neturi sukelti finansinės rizikos mokesčių mokėtojui; apmokestinamojo asmens patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma būtų atlyginti sumokant palūkanas; nesant Europos Sąjungos teisės aktų PVM srityje, kiekviena valstybė narė savo vidaus teisės sistemoje turi numatyti sąlygas, kuriomis šios palūkanos turi būti

mokamos; atsižvelgiant į mokesčių neutralumo principą, draudžiama mažinti paprastai pagal nacionalinę teisę mokamų palūkanų sumą už laiku negrąžintą PVM skirtumą atsižvelgus į kitas nei paties apmokestinamojo asmens veiksmais nulemtas aplinkybes.

Pareiškėja pažymi, kad visada tinkamai ir laiku vykdė savo mokesčines prievolės, dėl ko įskaitinėti 284701,98 Eur PVM permokų nebuvo jokio poreikio, atitinkamai, nėra pagrindo mažinti Bendrovei mokėtinų palūkanų sumų. Dėl negalėjimo disponuoti PVM permoka Bendrovė patyrė finansinius nuostolius, kurie jai turi būti atlyginti pilnai sumokant palūkanas.

Pareiškėja nurodo, kad prašymą grąžinti 284701,98 Eur PVM permoką Inspekcijai pateikė dar 2011-09-21, PVM permoka grąžinta 2018-06-26. PVM permoka nebuvo grąžinta per protingą terminą ir visą aukščiau nurodytą laikotarpį Bendrovė negalėjo disponuoti aptariama pinigų suma, kas sukėlė jai finansinę riziką. Todėl, Pareiškėjos teigimu, tiek vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo 87 straipsnio nuostatomis, tiek Teisingumo Teismo suformuluotu PVM sistemos neutralumo principu, atsižvelgiant į tai, kad PVM permoka buvo grąžinta ne per protingą terminą, Bendrovės patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma daugiau nei 6,5 metų, turi būti atlyginti sumokant palūkanas. Pareiškėjos nuomone, Inspekcija privalėjo palūkanas Bendrovei už laiku negrąžintą PVM permoką apskaičiuoti už visą vėlavimo laikotarpį, t. y. nuo 2011-10-22 iki 2018-06-26, ir tai privalėjo atlikti neatsižvelgdama į tai, kad, vadovaudamasi Taisyklėmis, ne tik kad nesant Bendrovės prašymo, tačiau ir esant aiškiai išreikštai Bendrovės valiai permoką ne įskaityti, o grąžinti, minėtą permoką automatiškai įskaitydavo kitoms prievolėms dengti, neatsižvelgdama į Bendrovės atliktus mokėjimus.

Pareiškėja nurodo, kad Mano VMI gali gauti „Su mokesčių mokėtoju susijusių apskaitos operacijų ataskaitas“ (2013–2018 m. ataskaitos buvo pridėtos prie Bendrovės 2018-08-14 skundo Komisijai). Ataskaitoje už 2013–2014 metų laikotarpį matyti, kad visą laikotarpį dėl permokos buvo perskaičiuojami delspinigiai, įskaitymai iš permokos buvo atliekami ir 2014 metais. Pareiškėjos nuomone, jeigu jau 2013 m. liepos mėnesį visa PVM permokos suma buvo įskaityta PVM ar kitų mokesčių prievolėms padengti, tai atlikus „permokos įskaitymo“ veiksmus, grąžintos PVM permokos sumos apskritai neturėjo likti. Tačiau 2018-06-26 buvo grąžinta visa prašoma grąžinti suma. Tokiu būdu Inspekcija įvykdė 2011-09-21 Bendrovės prašymą grąžinti 284701,98 Eur PVM permoką. Pareiškėjos teigimu, pagal Bendrovės teikiamas PVM deklaracijas, 284701,98 Eur PVM permoka per 2016–2018 metų laikotarpį, kaip teigia Inspekcija, negalėjo susidaryti (PVM deklaracijų ir mokėjimų lentelė buvo pateikta Komisijai kartu su Bendrovės 2018-08-14 skundu).

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcijos teiginys, kad tam tikrais atvejais nepadengus mokėtinų PVM prievolių iš PVM skirtumo, Bendrovei galėjo būti skaičiuojami delspinigiai, todėl atlikus įskaitymus Bendrovė išvengė žalos, susijusios su už laiku nesumokėtų mokesčių delspinigių skaičiavimu, Bendrovės vertinimu, nėra pagrįstas. Iš Inspekcijos pateiktų pavyzdžių, kurie buvo vieninteliai per visą analizuojamą laikotarpį, matyti, kad Bendrovė vienu atveju vėlavo sumokėti mokesčius 13 dienų, kitu atveju sumokėjo 3585,50 Eur mažiau, kas neturėjo lemti reikšmingos delspinigių sumos, kuri būtų padariusi žalą Bendrovei. Taip pat Inspekcija, skaičiuodama palūkanas, galėjo atimti laikotarpius, kuriais nepadengus prievolių iš PVM skirtumo sumos, būtų skaičiuojami delspinigiai, tačiau to nepadarė.

Pareiškėja akcentuoja, kad nesant Europos Sąjungos teisės aktų PVM srityje, kiekviena valstybė narė savo vidaus teisės sistemoje turi numatyti sąlygas, kuriomis šios palūkanos turi būti mokamos, tačiau, atsižvelgiant į mokesčių neutralumo principą, draudžiama mažinti paprastai pagal nacionalinę teisę mokamų palūkanų sumą už laiku negrąžintą PVM skirtumą atsižvelgus į kitas nei paties apmokestinamojo asmens veiksmais nulemtas aplinkybes.

Pareiškėjos nuomone, Inspekcijos atliktas Bendrovei mokėtinų palūkanų sumažinimas, atsižvelgiant į kitas, nei pačios Bendrovės veiksmais nulemtas aplinkybes, o būtent į

Inspekcijos atliktą automatinį permokos įskaitymą, jo neatstatant Bendrovei sumokėjus einamąją mokėtiną mokesčių sumą, pažeidžia mokesčių neutralumo principą ir yra neteisėtas. Pareiškėja tvirtina, kad turėtų būti sumokėta 208317,89 Eur palūkanų už visą laikotarpį nuo 2011-10-22 iki 2018-06-26 (palūkanų apskaičiavimas pateiktas Komisijai kartu su Bendrovės 2018-08-14 skundu).

Komisija, įvertinusi mokestinio ginčo bylos medžiagą, šalių atstovų mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu išdėstytas pozicijas, konstatuoja, jog Pareiškėjos 2019-01-09 skundas iš dalies tenkintinas, ginčijamas Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos prašymas sumokėti palūkanas už ne laiku gražintą mokesčio permoką perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Komisija konstatuoja, kad šiuo atveju nėra ginčo dėl byloje nustatytų faktinių aplinkybių. Ginčas šioje byloje yra kilęs dėl palūkanų skaičiavimo tvarkos už uždelstą gražinti PVM, t. y. mokesčių administratoriaus sprendime apskaičiuotų ir Pareiškėjai gražintų 24793,31 Eur palūkanų už pavėluotai Pareiškėjai gražintą PVM apskaičiavimo teisingumo.

Kaip matyti iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, Pareiškėja Inspekcijai prašymą gražinti 983019 Lt (284701,98 Eur) PVM permoką pateikė 2011-09-21. Dėl prašymo Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija atliko mokestinį tyrimą (2011-10-26 Pranešimas apie atliktą mokestinį tyrimą Nr. (4.65)-89-1161). Inspekcija, remdamasi mokestinio tyrimo rezultatais, 2011-10-28 parengė Išvadą dėl mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo (įskaitymo) Nr. 336668. Remiantis minėta išvada, Inspekcija 2011-11-07 priėmė Sprendimą gražinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) Nr. 347586, kuriuo buvo nuspręsta negražinti 983019 Lt permokos. Mokestinis ginčas prasidėjo dėl minėto Inspekcijos sprendimo Pareiškėjai pateikus 2011-12-02 skundą Komisijai. Mokestinis patikrinimas per MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą dėl PVM permokos gražinimo nebuvo pradėtas, o buvo atliktas tik Komisijai priėmus 2012-02-24 sprendimą Nr. S-26 (7-267/2011) ir pasibaigė LVAT 2018-05-23 nutartimi administracinėje byloje eA-846-556/2018.

Komisija, spręsdama ginčą dėl palūkanų skaičiavimo teisingumo, savo 2018-10-19 sprendime Nr. S-178 (7-161/2018) išdėstė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias MAĮ, LVAT ir Teisingumo Teismo nuostatas ir nurodė, kad palūkanų skaičiavimo termino pradžia sietina su 2011-09-21 Pareiškėjos prašymu dėl PVM permokos gražinimo ir laikytina 31-oji diena po šio prašymo gavimo dienos iki galutinio nustatytos permokos įskaitymo ar gražinimo. Palūkanos už laiku negražintą PVM permoką pradedant minėtu laikotarpiu turi būti skaičiuojamos įvertinant tiek atliktus PVM permokos įskaitymus mokestinėms prievolėms padengti, tiek ir Pareiškėjos mokėjimus, kurie nebuvo panaudoti prievolėms padengti dėl atliktų įskaitymų iš minėtos permokos. Palūkanos neturėtų būti skaičiuojamos laikotarpiais, kuriais nepadengus prievolių iš minėtos permokos sumos, būtų skaičiuojami delspinigiai.

Inspekcija, vykdydama Komisijos 2018-10-19 sprendimo Nr. S-178 (7-161/2018) nuostatas, iš naujo išnagrinėjo Pareiškėjos skundą ir sprendime už laikotarpį nuo 2011-10-22 iki 2013-07-25 apskaičiavo 24793,31 Eur palūkanų sumą. Inspekcija, priimdama sprendimą, vadovavosi Taisyklių Nr. VA-193 III skyriaus 16, 17 ir 20 punktų nuostatomis, ir konstatavo, kad laikotarpiu nuo 2011-09-21 (prašymo pateikimo dienos) iki 2013-07-25 (paskutinė palūkanų skaičiavimo diena) remiantis Inspekcijos MAIS programinėmis priemonėmis Bendrovės deklaruotoms mokėtinoms PVM prievolėms dengti buvo automatiškai įskaityta visa Bendrovės PVM skirtumo suma („Palūkanų apskaičiavimo už pavėluotai gražintą PVM skirtumą UAB „BY“ lentelė“). Inspekcija savo sprendime nurodė, kad 2018-06-07 per MANO VMI pateikus prašymą gražinti 284701,98 Eur PVM permoką ir informavus apie LVAT 2018-05-23 nutartimi byloje Nr. eA-846-556/2018 užbaigtą mokestinį ginčą dėl PVM permokos egzistavimo, PVM skirtumas Taisyklių Nr. VA-193 nustatyta tvarka jau buvo

įskaitytas Bendrovės deklaruotoms mokėtinoms prievolėms padengti. Todėl Inspekcija, atsižvelgdama į Bendrovės sumokėtas įmokų sumas ir realiai iki šio prašymo įvertinimo Bendrovės mokesčių mokėtojo kortelėje apskaitomą susidariusią permoką, 2018-06-26 į Bendrovės atsiskaitomąją sąskaitą grąžino 284701,98 Eur į Mokesčių permokų sąskaitą perkeltų nepanaudotų Bendrovės 2016–2018 metų laikotarpio įmokų (sprendimo 2 psl.). Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad į Bendrovės sąskaitą 2018-07-26 buvo pervesta 2521,06 Eur palūkanų, sprendime nurodė, kad likusi 22272,25 Eur apskaičiuotų palūkanų suma bus pervesta į Bendrovės atsiskaitomąją sąskaitą banke.

Kaip matyti iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, Inspekcija įvertino Komisijos 2018-10-19 sprendimo Nr. S-178(7-161/2018) nuostatas dėl momento, nuo kurio turi būti pradėtos skaičiuoti palūkanos už ne laiku grąžintą PVM ir palūkanas skaičiavo pradedant nuo 2011-10-22, t. y. po 30 dienų po Pareiškėjos 2011-09-21 rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos. Šiuo klausimu Komisijos sprendimas laikytinas įgyvendintu ir ginčo dėl palūkanų skaičiavimo pradžios tarp Inspekcijos ir Pareiškėjos nėra.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendimu palūkanas už pavėluotai grąžintą PVM skaičiuoti iki 2013-07-25 ir teigia, kad PVM permoka Bendrovei nebuvo grąžinta per protingą terminą (daugiau nei 6,5 metų), t. y. nuo 2011-10-22 iki 2018-06-26. Pareiškėjos įsitikinimu, būtent šiuo laikotarpiu ji negalėjo disponuoti 284701,98 Eur suma, kas sukėlė jai finansinę riziką ir jos patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma turi būti atlyginti, pilnai sumokant 208317,89 Eur palūkanų už visą negalėjimo disponuoti PVM permokos suma laikotarpį nuo 2011-10-22 iki 2018-06-26. Pareiškėja pažymi, kad visada tinkamai ir laiku vykdė savo einamąsias mokesines prievoles ta tvarka, kuri nustatyta mokesčių įstatymuose, dėl ko įskaityti 284701,98 Eur PVM permokų nebuvo jokio poreikio, todėl nebuvo poreikio mažinti Bendrovei apskaičiuotų mokėtinų palūkanų sumą. Pareiškėja prašo pakeisti Inspekcijos sprendimą dėl Bendrovei apskaičiuotų 24793,31 Eur palūkanų į sprendimą Bendrovei apskaičiuoti 208317,89 Eur palūkanų.

Anksčiau išdėstytos aplinkybės rodo, kad Inspekcija, atlikdama palūkanų už laiku negrąžintą PVM skaičiavimus, nevertino Pareiškėjos atliktų mokėjimų, kurie nebuvo panaudoti prievolėms padengti dėl atliktų įskaitymų iš PVM permokos. Inspekcija palūkanas apskaičiavo ne iki mokesčio permokos įskaitymo (tuo atveju, jei Bendrovė nebūtų mokėjusi įmokų einamosioms mokesstinėms prievolėms padengti) ar grąžinimo (įvertinant tiek atliktus PVM permokos įskaitymus mokesstinėms prievolėms padengti, tiek ir Pareiškėjos mokėjimus, kurie nebuvo panaudoti prievolėms padengti dėl atliktų įskaitymų iš minėtos permokos), o atliekant automatinį permokos įskaitymą ir neatsižvelgė į Bendrovės sumokėtas einamąsias mokėtinas mokesčių sumas. Taigi, patikslinant ginčo esmę, konstatuotina, kad ginčas tarp Inspekcijos ir Pareiškėjos šiuo atveju yra kilęs dėl sumos, nuo kurios turi būti skaičiuojamos palūkanos ir palūkanų skaičiavimo galutinio momento. Todėl Komisija, nekartodama visų savo 2018-10-19 sprendime Nr. S-178 (7-161/2018) išdėstytų teisės aktų nuostatų, atkreipia dėmesį tik į šio ginčo klausimo aktualų teisinį reglamentavimą.

Komisija pažymi, kad PVMĮ 91 straipsnio 1 dalis įtvirtina, kad PVM permoka ir už atitinkamą mokesstinį laikotarpį susidaręs PVM skirtumas įskaitomi (grąžinami) MAĮ nustatyta tvarka ir terminais, atsižvelgus į šiame straipsnyje nurodytas išimtis ir apribojimus (2009 m. gruodžio 3 d. įstatymo Nr. XI-518 redakcija). MAĮ 87 straipsnio 5 dalis (2007 m. liepos 3 d. įstatymo Nr. X-1249 redakcija) įtvirtina, kad „mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos sumas įskaičius mokesatinei nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu <...>“.

MAĮ 87 straipsnio 9 dalis numato, kad „mokesčių administratorius, per šio straipsnio 7 dalyje nurodytą terminą negrąžinęs mokesčio permokos sumos, mokesčių mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas iki mokesčio permoka bus grąžinta. Palūkanų dydis yra lygus delspinigių už ne laiku sumokėtą mokesťį dydžiui“.

Mokesčio ir baudos už administracinį nusižengimą permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklių, patvirtintų 2004-12-07 Inspekcijos viršininko įsakymu Nr. VA-186 (toliau – Taisyklės Nr. VA-186) 56 punkte (2017 m. rugpjūčio 30 d. įsakymo Nr. VA-70 redakcija) nustatyta, kad tais atvejais, „kai mokesčių mokėtojas pateikia prašymą ir Inspekcija priima sprendimą atlikti prašomos gražinti (įskaityti) mokesčio permokos (skirtumo) mokestinį patikrinimą už prašyme nurodytą mokestinį laikotarpį, prašyme nurodytos permokos (skirtumo) sumos gražinimas arba įskaitymas už nurodytą mokestinį laikotarpį kitoms mokestinėms ar baudų už administracinius nusižengimus nepriemokoms dengti stabdomas iki Inspekcijos sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo priėmimo, išskyrus Taisyklių 55.3 papunktyje numatytą atvejį <...>“. Šių Taisyklių Nr. VA-186 62 punkte nustatyta, kad per MAĮ nurodytą laiką negražinus prašomos mokesčio ar baudos už administracinį nusižengimą permokos (visos ar jos dalies) arba skirtumo (viso ar jo dalies) ar nepagrįstai (neteisingai) išieškotų lėšų, Inspekcijos mokesčių mokėtojo naudai skaičiuojamos palūkanos tol, kol prašoma suma bus gražinta. Taisyklių VA-193 24 p. nurodyta, kad „Kai mokesčių mokėtojas pateikia Prašymą ir mokesčių administratorius priima sprendimą patikrinti Prašyme nurodytos permokos (skirtumo) už nurodytą mokestinį laikotarpį realumą, Prašyme nurodytos permokos (skirtumo) sumos gražinimas (įskaitymas) už nurodytą mokestinį laikotarpį stabdomas, kol bus priimtas mokesčių administratoriaus sprendimas <...>“. Nuostatos, numatančios mokesčių administratoriaus pareigą stabdyti prašyme nurodytos permokos (skirtumo) sumos gražinimą (įskaitymą), kai mokesčių mokėtojas pateikia prašymą gražinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ir mokesčių administratorius priima sprendimą patikrinti prašyme nurodytos permokos (skirtumo) realumą, galiojo ir Bendrovės 2011-09-21 prašymo pateikimo metu.

Pareiškėjos atstovai posėdžio Komisijoje metu akcentavo Bendrovės vykdomą pareigą tinkamai ir laiku mokėti einamąsias mokestines prievoles, negalėjimą visą laikotarpį disponuoti permokos suma ir išdėstė poziciją, kad Bendrovė turėjo teisėtų lūkesčių, kad sėkmingai pasibaigus mokestiniam ginčui, palūkanos nuo šios sumos bus apskaičiuotos už laikotarpį nuo termino skaičiavimo pradžios iki tada, kai realiai permoka bus gražinta. Pareiškėjos atstovai posėdžio Komisijoje metu pabrėžė, kad toje situacijoje yra nesilaikoma neutralumo principo, pažeidžiami Pareiškėjos teisėtų lūkesčių, veiksmingumo ir kiti teisės principai.

Komisija pažymi, kad esant ginčui dėl palūkanų už laiku negražintą PVM, t. y. už apmokestinamojo asmens negalėjimą laiku įgyvendinti teisės į PVM atskaitą ir su tuo susijusios šio asmens patirtos naštos kompensavimu, būtina atsižvelgti ir į Teisingumo Teismo praktiką.

Teisingumo Teismo 2018 m. vasario 28 sprendime byloje Nr. C-387/16, 22 punkte nurodyta, kad nors PVM direktyvos 183 straipsnyje numatytos teisės į PVM skirtumo gražinimą įgyvendinimas iš esmės priskiriamas valstybių narių procesiniam savarankiškumui, šis savarankiškumas ribojamas proporcingumo ir veiksmingumo principų (*Teisingumo Teismo 2011 m. gegužės 12 d. sprendimas byloje C-107/10, 2012 m. liepos 19 d. sprendimas byloje C-591/10, 2013 m. spalio 24 d. sprendimas byloje C-431/12*). Taip pat pažymima (24 ir 25 punktai), kad kai apmokestinamajam asmeniui PVM skirtumas gražinamas ne per protingą terminą, pagal PVM sistemos neutralumo principą reikalaujama, kad taip apmokestinamojo asmens patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma būtų atlyginti sumokant palūkanas. Nesant Sąjungos teisės aktų PVM srityje, kiekviena valstybė narė savo vidaus teisės sistemoje turi numatyti sąlygas, kuriomis šios palūkanos turi būti mokamos, be kita ko, šių palūkanų normą ir apskaičiavimo būdą, bet laikantis mokesčių neutralumo principo (*Teisingumo Teismo 2011 m. gegužės 12 d. sprendimas byloje C-107/10, 2012 m. liepos 19 d. sprendimas byloje C-591/10, 2013 m.*

spalio 24 d. sprendimas byloje C-431/12). Permokos gražinimo tvarka negali pažeisti mokesčių neutralumo principo taip, kad apmokestinamajam asmeniui tektų visa ar dalis šio mokesčio naštos. Teisingumo Teismas laikosi pozicijos, kad tokia tvarka turi sudaryti apmokestinamajam asmeniui tinkamas sąlygas susigrąžinti visą dėl PVM skirtumo susidariusią sumą, o tai reiškia, kad gražinama turi būti per protingą terminą, o pasirinkta gražinimo forma bet kuriuo atveju neturi sukelti jokios finansinės rizikos apmokestinamajam asmeniui (*Teisingumo Teismo 2011 m. gegužės 12 d. sprendimas byloje C-107/10, 2017 m. liepos 6 d. sprendimas byloje C-254/16*).

Taip pat Komisija pažymi, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, atsižvelgiant į veiksmingumo principą, valstybei narei draudžiama daryti taip, kad Europos Sąjungos teisės suteiktų teisių įgyvendinimas taptų praktiškai neįmanomas ar per daug sudėtingas (*žr., pvz., 2004 m. sausio 7 d. sprendimą byloje Nr. C-201/02, 2006 m. rugsėjo 19 d. sprendimą byloje Nr. C-392/04 ir C-422/04, 2012 m. liepos 19 d. sprendimą byloje Nr. C-591/10 ir kt.*).

Apibendrinama Teisingumo Teismo praktiką, Komisija akcentuoja šiai ginčo situacijai reikšmingas PVM permokos gražinimo ir palūkanų už ne laiku gražintą PVM permoką nuostatas, t. y. 1) permokos gražinimo tvarka negali pažeisti PVM sistemos neutralumo principo, o pasirinkta gražinimo forma neturi sukelti finansinės rizikos mokesčių mokėtojui; 2) kai apmokestinamajam asmeniui PVM skirtumas gražinamas ne per protingą terminą, pagal PVM sistemos neutralumo principą reikalaujama, kad taip apmokestinamojo asmens patirti finansiniai nuostoliai dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma būtų atlyginti sumokant palūkanas; 3) atsižvelgiant į mokesčių neutralumo principą, draudžiama mažinti paprastai pagal nacionalinę teisę mokamų palūkanų sumą už laiku negražintą PVM skirtumą atsižvelgus į kitas nei paties apmokestinamojo asmens veiksmais nulemtas aplinkybes; 4) teisės gauti priklausancias palūkanas įgyvendinimas negali būti apsunkintas.

Taigi Komisija, atsižvelgdama į anksčiau išdėstytą teisinį reglamentavimą ir Teisingumo Teismo praktiką, į tai, kad įskaitymai iš ginčijamos PVM permokos buvo atliekami mokesčio ginčo metu, tačiau Bendrovė vykdė MAĮ nustatytas pareigas ir mokėjo mokesčius einamosioms mokesinėms prievolėms padengti, ir toliau laikosi pozicijos, kad palūkanos už laiku negražintą PVM permoką turi būti skaičiuojamos įvertinant ne tik atliktus PVM permokos įskaitymus mokesinėms prievolėms padengti, bet ir Pareiškėjos mokėjimus, kurie nebuvo panaudoti prievolėms padengti dėl atliktų įskaitymų iš minėtos permokos. Komisija, darydama šią išvadą, papildomai pažymi, jog Inspekcija po Teismo sprendimo, pagal kurį permoka buvo pripažinta pagrįsta, įsiteisėjimo, Bendrovei gražino 284701,98 Eur PVM permoką, dėl kurios vyko ginčas. Bendrovė 284701,98 Eur permokos suma iki mokesčio ginčo pabaigos nedisponavo. Inspekcija nenurodė aplinkybių, kurios lemtų vertinimą, kad PVM sumos Bendrovei laiku nebuvo gražintos dėl Bendrovės kaltės. Komisijos vertinimu, Inspekcijos taikytas Taisyklėse Nr. VA-193 numatytas mokesčių permokų įskaitymo mechanizmas, t. y. Bendrovės PVM permokos (skirtumo) susidariusios laikotarpiu nuo 2011-05-01 iki 2011-05-31, įskaitymas, neatsižvelgiant į Bendrovės per tą laikotarpį mokamas mokesčių sumas deklaruotoms einamosioms mokesčių sumoms padengti, neleidžia apskaičiuoti teisingo finansinio nuostolio dėl negalėjimo disponuoti aptariama pinigų suma, atlyginimo. Todėl Komisija iš dalies pritaria Pareiškėjos pozicijai, kad Bendrovės gebėjimas pasinaudoti teise gauti palūkanas dėl Inspekcijos automatizuotų permokų įskaitymo operacijų negali būti praktiškai neįmanomas arba tiek apsunkintas, kad šia teise, numatyta teisės aktuose, Bendrovė negalėtų pasinaudoti ir gauti tą palūkanų sumą, kuri jai priklausė.

Inspekcija savo sprendime nurodė aplinkybę, kad, vadovaujantis Taisyklių Nr. VA-193 nuostatomis, automatiškai PVM prievolę padengus iš anksčiausiai susidariusio PVM skirtumo, Bendrovės Prašymo gražinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį

nusižengimą permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas lėšas FR0781 pateikimo dieną, 2011-09-21, Bendrovės Mokesčio skirtumo sąskaitoje buvo apskaitoma ne prašoma gražinti 983019,00 Lt (284701,98 Eur) PVM skirtumo suma, bet mažesnė, t. y. 939567,00 Lt (272117,41 Eur) suma. Todėl, pasisakydama sumos, nuo kurios turi būti pradėtos skaičiuoti palūkanos, klausimu, Komisija pažymi, kad palūkanos už laiku negražintą PVM turi būti skaičiuojamos ne nuo prašomos gražinti PVM sumos, o nuo PVM permokos sumos, esančios tą dieną, kai mokesčio mokėtojo teisė į PVM permoką turėjo būti realizuota. Taip pat, Komisijos nuomone, skaičiuojant palūkanų sumą, turi būti įvertinti Inspekcijos sprendime nurodyti atvejai, kuomet Bendrovė deklaruotinas mokėtinas PVM prievolės sumokėjo vėliau, nei paskutinę mokėtinų PVM prievolių sumokėjimo dieną arba sumokėjo mažesnę sumą, nei buvo deklaruota, t. y. neturėtų būti skaičiuojamos palūkanos laikotarpiais, kuriais nepadengus prievolių iš PVM permokos (skirtumo), būtų skaičiuojami delspinigiai, kitaip tariant, apskaičiuotas palūkanų sumas būtina mažinti tomis sumomis, kurios būtų apskaičiuotos Bendrovei kaip delspinigiai.

Komisija pažymi, kad valstybės valdžios institucijos privalo veikti atidžiai ir rūpestingai. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 str. 3 dalyje nustatyta, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtinta kiekvieno asmens teisė į gerą administravimą, reiškianti, kad institucijos reikalus turėtų tvarkyti nešališkai, teisingai ir per kiek įmanoma trumpesnę laiką. Komisija taip pat pažymi, kad MAĮ 8 str. 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. MAĮ 40 straipsnyje nurodytos mokesčių mokėtojo pareigos, tarp kurių numatyta, kad mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokesstinę prievolę (1 p.), teisingai apskaičiuoti mokesį, vadovaujantis mokesčių įstatymais (4 p.). Komisijos nuomone, tuo atveju, kai apskaičiuojant palūkanas už laiku negražintą PVM neatsižvelgiama į palūkanų skaičiavimo laikotarpiu mokesčių mokėtojo mokamas faktines įmokas einamosioms mokesstinėms prievolėms padengti, vienodoje padėtyje atsiduria tiek anksčiau minėtą MAĮ numatytą mokesčių mokėtojo pareigą laiku deklaruoti ir sumokėti mokesčius vykdantys (kaip, pvz., Bendrovė), tiek šių pareigų nevykdantys ar netinkamai vykdantys mokesčių mokėtojai. Todėl, Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius, elgdamasis nešališkai ir teisingai, teisėtai besielgiančiam mokesčių mokėtojui turi užtikrinti tokią mokesčių mokėtojų teisių apimtį, kuri nepažeistų įstatymų viršenybės, lygiateisiškumo, teisėtų lūkesčių ir kitų konstitucinių vertybių.

Komisija, remdamasi anksčiau sprendime išdėstytomis aplinkybėmis, daro išvadą, kad skundžiamas sprendimas dėl palūkanų už ne laiku gražintą PVM apskaičiavimo buvo priimtas netinkamai vadovaujantis teisės aktais, neatsižvelgiant į Teisingumo Teismo nuostatas, nesilaikant ir neužtikrinant esminių teisės principų. Komisija pagal bylos duomenis be mokesčių apskaitos duomenų negali nustatyti faktinės permokų susidarymo, įskaitymo bei mokėjimų situacijos, todėl Inspekcija įpareigotina perskaiciuoti Pareiškėjai mokėtinas palūkanas. Inspekcija, pasinaudodama mokesčių apskaitos informacinės sistemos duomenimis, turėtų iš naujo išanalizuoti mokesčio mokėtojo situaciją, įvertindama Inspekcijos atliktus PVM permokos įskaitymus mokesstinėms prievolėms padengti ir Pareiškėjos tuo pačiu laikotarpiu atliktus mokėjimus, kurie nebuvo panaudoti prievolėms padengti dėl atliktų įskaitymų iš minėtos permokos. Palūkanos neturėtų būti skaičiuojamos laikotarpiais, kuriais, nepadengus prievolių iš PVM permokos (skirtumo), būtų skaičiuojami delspinigiai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos sprendimą (2018-12-12 raštas Nr. (20.21-06)RMA-23239) ir Pareiškėjos prašymą sumokėti

palūkanas už ne laiku grąžintą mokesčio permoką perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Evaldas Raistenskis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė